

Αφιέρωμα στην ελληνική γλώσσα

Το θεατρικό δρώμενο, που ακολουθεί, εστιάζει σε έναν από τους κινδύνους που απειλούν τη γλώσσα μας, τα *greeklish*, ένα είδος μεταγραφής της ελληνικής γλώσσας με το λατινικό αλφάβητο, που χρησιμοποιεί κυρίως η νέα γενιά στην γραπτή επικοινωνία της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Τίτλος: «Το ταξίδι των λέξεων στον χρόνο...»

Δημιουργός: Πιτένη Αναστασία, φιλόλογος

(Λίγο πριν κοιμηθούν, δύο φίλοι συνομιλούν γραπτά στο κινητό τηλέφωνο.)

- A Ti le re bro?
- B Tpt, smr x
- A Dld, θalia?
- B Lol
- A Omg
- B k
- A tik ns tr?
- B Vrm
- A Nistazw
- B bb

(Κατά τη διάρκεια του ύπνου ο Α ονειρεύεται...

Αρχίζουν να εμφανίζονται στη σκηνή οι ελληνικές λέξεις, δηλ. μαθητές/τριες που απαγγέλλουν με τη σειρά τα παρακάτω)

1) (Ομήρου Οδύσσεια)

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά

2) (Ευριπίδη Ελένη)

Ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
Λόγχοισι τ' ἀλκαίου δορός κτασθε

3) (Θουκυδίδη, Επιτάφιος)

ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος

4) (Ομιλία του Αποστόλου Παύλου στον Ἄρειο Πάγο)

ΑΝΔΡΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΩΣ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΕΣΤΕΡΟΥΣ ΥΜΑΣ
ΘΕΩΡΩ. ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΓΑΡ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΩΝ ΤΑ ΣΕΒΑΣΜΑΤΑ ΥΜΩΝ
ΕΥΡΟΝ ΚΑΙ ΒΩΜΟΝ ΕΝ Ω ΕΠΕΓΕΓΡΑΠΤΟ, ΑΓΝΩΣΤΩ ΘΕΩ.

5) (Βιτσέντζος Κορνάρος, Ερωτόκριτος)

Ἦτονε δεκοκτῶ χρονῶν, μα'χε γερόντου γνώση,
οι λόγοι του ἦσανε θροφή, κ' η ερμηνειά του βρώση.
Και τ' ὄνομά του το γλυκύ Ρωτόκριτον ελέγα',

- 6) (Διονύσιος Σολωμός, Ελεύθεροι Πολιορκημένοι)
Άκρα του τάφου σιωπή στον κάμπο βασιλεύει·
Λαλεί πουλί, παίρνει σπυρί, κι η μάνα το ζηλεύει.
- 7) (Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, αποφθέγματα)
Καίτοι αγράμματη, η γραία μ' εδίδαξεν ότι εις την ελληνικήν γλώσσαν,
άλλως νοούμεν, άλλως ομιλούμεν και άλλως γράφομεν.
- 8) (Κωνσταντίνος Π. Καβάφης, Στα 200 π.Χ.)
Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία
την νικηφόρα, την περίλαμπρη,
την περιλάλητη, την δοξασμένη
ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,
την απαράμιλλη: βγήκαμ' εμείς·
ελληνικός καινούριος κόσμος, μέγας.
- 9) (Νίκος Καζαντζάκης, Ανήφορος)
Αφού δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο,
ας αλλάξουμε το μάτι που τον βλέπει.
- 10) (Γιώργος Σεφέρης, Με τον τρόπο του Γ.Σ.)
Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει
- 11) (Οδυσσέας Ελύτης, Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική)
Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική·
το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου.
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου.
- (Ακολουθεί διάλογος με τις ελληνικές λέξεις.)
- A - Ποιοι είστε εσείς;
- Είμαστε οι ελληνικές λέξεις
- A - Και τι κάνετε εδώ;
- Χάσαμε το δρόμο μας...
 - Αιώνες τώρα ταξιδεύουμε μέσα στο χρόνο από τότε που μας δημιούργησαν ,
μέρα με τη μέρα, χρόνια με τα χρόνια περνάμε από τη μια γενιά στην άλλη,
πιασμένοι χέρι χέρι...
 - Όμως τώρα χάσαμε τον δρόμο μας...
 - Έσπασε η αλυσίδα...
 - Δεν βρίσκουμε σημείο επαφής...
 - Φοβόμαστε ότι θα πάψουμε να υπάρχουμε...
- A - Και... γιατί θα συμβεί αυτό;
- Γιατί σήμερα δεν μας χρησιμοποιούν πολύ... μας αντικατέστησαν με άλλα
γράμματα ξένα, με σύμβολα... δεν ξέρω...

- Δεν καταλαβαίνουμε...
- Δεν υπάρχει συνέχεια...
- Α, θυμήθηκα! Greeklish νομίζω τα ονομάζουν... τι είναι αυτά; Τα έχεις ακουστά;
- A - εγώ... δεν... δηλαδή... ναι....
- Ξέρεις ότι οι σύγχρονοι Έλληνες χρησιμοποιούν μόλις 300 λέξεις στην καθημερινότητά τους, από τον θησαυρό των 7 εκ. που έχει η ελληνική γλώσσα;
- Greeklish και ξενόφερτοι όροι διαβρώνουν και υποβαθμίζουν την ελληνική γλώσσα;
- Αν συνεχιστεί αυτό...
- Αλίμονο, αλίμονο! (όλοι μαζί)
- Πότε μια γλώσσα είναι ζωντανή;
- Όσο μιλιέται από τους ανθρώπους.
- Άρα, άμα σταματήσουν να τη μιλούν;
- A - πεθαίνει;
- Ακριβώς! Στη γη υπάρχουν 6.900 γλώσσες περίπου. Το ξέρεις ότι κάθε δύο εβδομάδες – κατά μέσο όρο- μια γλώσσα πεθαίνει;
- Και τι συμβαίνει, φίλε μου, όταν πεθάνει μια γλώσσα;
- Χάνεται μαζί της και μια « κοσμοαντίληψη»...
- Ένας κόκκος ανθρώπινης σκέψης διαλύεται μέσα στη σιωπή του σύμπαντος...
- Αλίμονο! Αλίμονο! (όλοι μαζί)
- Τι θα κάνουμε; Πώς θα συνεχίσουμε;

(Οι λέξεις συνομιλούν μεταξύ τους, ανησυχούν, απορούν, προβληματίζονται... Επικρατεί μια φασαρία... επεμβαίνει ο Α)

- A - Ακούστε, ακούστε! Μην ανησυχείτε! Εγώ θα σας βοηθήσω!
- Εσύ; (όλοι μαζί)
- Η γενιά μου θα γίνει ο συνδετικός κρίκος για να συνεχίσετε το ταξίδι σας στο χρόνο... απλώς, μέχρι τώρα δεν ξέραμε, δεν φανταζόμαστε... τώρα, όμως, ξέρουμε!

(Ξαφνικά ακούγεται το ξυπνητήρι. Οι λέξεις φεύγουν γρήγορα από τη σκηνή. Εμφανίζεται ο πατέρας του Α)

- Π - Ξύπνα, παιδί μου, ώρα για το σχολείο.
- A - Τι; Πού πήγαν όλοι;
- Π - Ποιοι όλοι, παιδάκι μου;
- A - Οι λέξεις, που ήταν εδώ...
- Π - Οι λέξεις; ... μάλλον όνειρο έβλεπες... έλα γρήγορα, θα αργήσεις...

(ακούγεται ο ήχος μηνύματος στο κινητό του τηλέφωνο. Είναι ο Β, ο φίλος του, που συνομιλούσαν με μηνύματα το βράδυ)

A - Μισό λεπτό... έρχομαι!

B - ready?

A - σχεδόν, ξεκινώ σε λίγο.

B - (ξαφνιάζεται με το μήνυμα, αλλά συνεχίζει) ine mazi θαλια?

A - Δεν θα έρθει σήμερα!

B - (έκπληξη και απορία μαζί από το μήνυμα του φίλου του)

Ola kl re bro?

A - Πολύ καλά! Θα τα πούμε από κοντά!

ΤΕΛΟΣ